

De laatste roep van de midwinterhoorn

Voor de midwinterhoornblazers is Driekoningen (6 januari) traditioneel de afsluiting van het blaasseizoen. Dit 'afbloazen' gebeurde zaterdag overal in de Achterhoek.

Yildiz Huinink

Eibergen

In het schemerdonker is deze zaterdagmiddag bij het haventje op De Maat in Eibergen voor het laatst het trage, klagelijke geluid van midwinterhoorns te horen. Leden van de Midwinterhoorngroep Eibergen blazen over en weer. De heren op het bruggetje blazen in de richting van het groepje op de kade, vervolgens blaast dit kadegroepje weer terug. Met de brandende korfvuurtjes in het park zorgt dit voor een bijzondere sfeertje. „Mooi hoor dat jullie dit doen, bedankt”, zegt een vrouw die haar hond uitlaat. „Het is een prachtig gezicht.”

Na deze keer zit het er voorlopig weer op voor de Midwinterhoorngroep Eibergen en verstomt 'n oaln roep, zoals de roep van de midwinterhoorn wordt genoemd, voor een jaar. „Nog een paar laatste tonen en dan gaat de hoorn weer aan de spijker”, zegt Geert van der Veer lachend.

Van der Veer is één van de 24 leden van de Eibergse midwinterhoornblazers, onder wie drie dames. Het blaasseizoen begint weer op de eerste adventszondag, dat is de zondag die het dichtste bij 30 november ligt. Tot die tijd mag er volgens de officiële regels buiten niet geblazen worden. Van der Veer: „Maar uiteraard oefenen we wel een paar keer. Dat gebeurt vanaf september binnen, dat mag wel.”

De Eibergse midwinterhoorngroep is een fanatieke club, vertelt Van der Veer. „Met dank aan Gerrit Keuper. We zijn een bloeiende club. Laatst nog is ons jeugdlid van 16 jaar Amanda Donselaar uit Vragender Gelders kampioen geworden.”

Het midwinterhoorn blazen heeft een rijke traditie. Niet alleen in de Achter

hoek en Twente, maar ook in andere delen van Oost-Nederland tot in Duitsland en Polen aan toe. In de Achterhoek zijn in zeker tien gemeenten blaasgroepen actief. Zo is zaterdag ook in Gelselaar bij Erve Brooks en in Beltrum door de Midwinterhoornbloazers 't Slate 'afgeblazen'.

Over het ontstaan van de midwinterhoorn gaan verschillende verhalen. Voor de jaartelling speelde angst een grote rol. De Germanen gebruikten het blazen op hoorns en het slaan op trommels om

▲ Nog één keer blazen op de midwinterhoorn. Op de foto (vlnr) Wim Karel, Geert van der Veer, Arjan Vrieze, Marinus Wijlens en Gerrit Keuper.

FOTO JAN HOUWERS

geesten te verdrijven, weet Van der Veer. „In de winter worden de dagen korter. De sfeer is duister, dat moet wel door een geest komen, dachten de mensen toen. Elk jaar worden de dagen weer langer in januari, dus ze dachten: Het werkt!” In het kerstverhaal staat dat herders door hoorngeschal lieten weten dat Christus was geboren. Later werd de midwinterhoorn ingezet als communicatiemiddel. Vooral in de Achterhoek. „In principe is het de voorganger van het mobieltje.”

In principe is de midwinterhoorn de voorganger van het mobieltje

–Geert van der Veer, hoornblazer